

Aneb víte proč byla dneska Talinka na vodiítku? Nevíte, nevíte, neevíteeeee! Ale když budete pozorně číst, tak se to možná dozvíte (pokud na to v návalu radosti z dnešního rána teda nezapomenou, že jsem to chtěla napsat ☐ ☐ ☐). Zvládli jsme schody, zvládli jsme chodbu, druhou chodbu, i podestu. Venkovní schody zas Talířku přepraly. Sjela dolů jak blesk a vypálila. Koláče zapískalo, a pokud by bylo menší platidlo, než je pětník, tak přesně na tom by se Talinka otočila a už to řítla zpátky. Krááasa. Jen mi fakt nemusela ukousnout tu ruku, opravdu to hodně bolí. Víím, že miluje ty sušený rohlíky, ale pro mě je to dost bolestivý. Rumíček pumprdlíček byl dneska zlobivíček a KRADÁÁÁÁK! Prostě mi natvrdo čórnul z ruky zbytek rohlajzu, místo aby si ukousnul způsobně jako jindy a vypálil do prostoru, aby ho fleky nechytily :D. Byl vesel, dělal filutu a vdechnul rohlíka. Fleky měly smůlu, tak ze zoufalství popadly něco, co leželo vedle, aby zjistily, že to fakt ke žrádлу není, flusly to na zem a letěly za mnou, pro sušenej chlébik. A..... pro Bíbu.

Bíba je takový něco. Dostali jsme to po tetě Ajše. Je to kulatý, je to z tvrdý gummy, má to vytvarovanej gezicht, není to hned zničitelný, je to velký, a dají se s tím dělat krávovin. A to je to důležitý. Takže Koláče bylo rázem pasováno na metače, čutače a házeče žužlobalonku a Bíby /vůbec nevim, proč tomu říkám Bíba????? Neví to někdo? Nevím, kde jsem k tomu přišla./ Bíba byla pro dnešní ráno skvělá volba, Talířovou nezajímalo nic jinýho. Jednu chvilku seběhla dolů a cestou ztratila uši, tak jsem jí je obratem našla ☐ ☐ . Došla jsem si pro ní, ale je to už tak na pohodu!! Zatčená došla zpátky na louku, bylo trestný lehni, a nemohla se hnout, ani když jsem Rumíčkoví čutla žužlobalonek. A chápete to?? Ona se opravdu nehla, zvoněla trestně ležet a čekala. Mocinky jsem jí vychválila, mnoho chlebička dostala a pak šup "Talinko utíkej, běž si běž!" a Talinka juchéé utykalááá, aby se sama otočila a bez zavolání se přiřítla zpátky. A poslechla, i když se pak zvědavě šla podívat na pána s dětma, co procházel okolo. Z toho jsem měla taky velkou radost, protože nechci, aby psi otravovali, což ona tendence má. No a když už jsme měly tak našlápnuto, rozhodla jsem se, že JDEME NAVOLNO K VEDLEJŠÍMU PANELÁKU. Kde je jednak provoz lidí, co jdou do práce a taky se tam Talinka učila respektovat, že "Talinkooo!! Pod balkony se nechodí, pojd' sem!" A jo, helejte, jo! Šla. Prvně hezky dobrovolně, bez vodiítka. Suprovina!! Taky nám z ty naší velký stodoly roste malá ohařice. Dneska poprvní jsem jí krásně odvolala od doupňáka i když byla navolno. Byla jsem na ni hrdobec. Tohle byl veliký výkon na naši malou Talinku.

Jenže měly jsme jednu potíž. 3/4 hodiny venku a ta pipina flekatá se prostě nevyčůrala, protože co? Neměla čas, vůbec, to se rozumí. Takže poprvé v životě jsem vzala Talinku na

J0000000000000000!!

vodítko, ne proto, aby byla zabezpečená a abych měla jistotu, že bude ovladatelná, ale ze zcela jiných důvodů. Chápete to?? ☐ Byl to báječný pocit. A aby se to celý podtrhlo, tak s Rumíčkem oba vystřihli dneska pěkný přiznávání. To když jeden ohař potvrdí vystavování toho druhého. Zas nám šli na ruku dva holubi doupňáci a ti dva byli jeden sehranej tým. Měla jsem fakt radost. Na jedno ráno - docela dost úspěchů, řekla bych. Jsou to moji šikovní ohaříci. A oba dostali na čumes hubičku, protože si ji za to ráno velezasloužili.